

זכרון תורה מעשה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ר"ח אייר א"ה ביום ב' וג' – מברכים החודש המולד: אור ליום ב' שעה 8:30, 2 חלקים

פרשת שמיני - מברכים

כ"ח ניסן תשפ"ה - אבות א'

שנה כ"ד גליין אלף ר"ט

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

ר"ת	מוצ"ש	הדר"נ	
בני ברק	7:57	6:55	8:30
ירושלים	7:55	6:39	8:33
באר פארק	8:48	7:28	9:00

ענוה דאהרן ע"ה

מכ"ק מרן אדמו"ר רביה"ק
הרמ"מ זיע"א

**"ויהי ביום השמיני קרא משה
לאהרן וגו',**

**ויאמר אל אהרן וגו', ואל בני
ישראל תדבר לאמר קחו שעיר
עזים לחטאת" (ויקרא ט', א'-ג')**

**הקשה רביה"ק מרן הרמ"מ
זיע"א דלכאורה צריך ביאור
למה אמר משה לאהרן שידבר
אל בני ישראל, ולא דיבר אליהם
בעצמו?**

**והענין בזה הוא לפי שהצדיק
אינו יכול להעלות עמו את מי
שנמצא בשפל המדרגה, אלא
אם כן יורד אליו תחילה, ואז
יכול להעלותו יחד עמו.**

**והנה בחטא העגל כבר ירד אהרן
הכהן לאותה מדרגה שהיו בה
כלל ישראל, ולכן נבחר הוא
להעלותם עתה בעת הקמת
המשכן.**

**ובמקום אחר הביא (שם, ז'),
פירש רש"י שהיה אהרן בוש
וירא לגשת, אמר לו משה: למה
אתה בוש, לכך נבחרת.**

**והביאור בענין הוא לפרש, דהנה
איתא בגמ' (סוטה ה') 'אמר
הקב"ה, כל המתגאה אין אני
והוא יכולין לדור בכפיפה אחת'.**

**והרי מעלת הכהונה היא בחינה
גדולה, ואהרן החזיק את עצמו
שאינו ראוי לכך, אמר לו משה
רבינו עליי השלום: למה אתה
בוש,**

**היינו - דמשום שאתה בוש
ומחזיק עצמך לאינו ראוי, לכך
נבחרת אתה,**

**משום שעבודה זו נתונה באמת
לאנשים שמחזיקין את עצמם
בקטנות.**

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר
שליט"א

**פניני קודש על ימי ספירת העומר
היציאה ממצרים היא הכנה לקב"ה**

וא" מהאריז"ל, שבאותו זמן
במצרים, מאחר שלא יכלו כבר
להשתקע שם, כיון שהיו שקועים
בכר במ"ט שערי טומאה ועד קרוב
לשער הנ', שלא היו יכולים לצאת
משם רח"ל, לכן היציאת מצרים
היתה בבחי' מתנת חנים מהקב"ה,
שריחם עליו והוציא אותנו ממ"ט
שערי טומאה, מיד להיפך למ"ט
והנ' שערי קדושה, ואחר היציאה
נטלו מהם את כל המדרגות, ואז התחילו לעמוד בעצמם
ולקרב עצמם עוד יום יום, כדי להגיע למדרגת המ"ט והנ'
שערי קדושה, והיו צריכים להתחיל מחדש בעצמם עד
שכשיגיע היו"ט שבועות יזכו ע"י עבודתם שיחזור להם כל
המדרגות, ותיקנו בכל יום עוד מדרגה ומידה, ולכן נתן להם
את מצוות ספירת העומר שבוהם הם היו מתעלים בכל יום
ומתקנים את המידות ועולים ממדרגה למדרגה עד היו"ט
שבועות - קבלת - התורה, וכן מתעורר בכל שנה ושנה
לדורות, וא"כ הרי כל התקונים הם הכנה לקב"ה שזהו
מטרת היציאה ממצרים, וא"כ שפיר נקשרו יחד פסח
ושבועות ליו"ט אחד, אמנם א"א שיהא יו"ט אחד, שיש בו
הפסק של שבעה שבועות ימי חול, וע"כ כמו שביארו
בספה"ק שהם ימי חוה"מ וקדושתם קדושת חוה"מ.

עיקר התקון בימי ספיה"ע הוא בין אדם לחבירו
הרי"ז דבר ידוע לכל (אריז"ל) שימי הספירה הנשגבים המה
ימים המסוגלים לתקונים גדולים עד מאוד, וגם עצם מצוות
ספירת העומר וכל התפילות שתיקנו וסידרו אחר ספיה"ע,
הרחמן, למנצח, אנא וכו', והרבש"ע, הרי הם מולם תיקונים
גדולים, וכל תיבה ותיבה מסודר בסדר נכון ומדויק לפי
התיקונים שבו, שכל א' מהם זהו תיקון גדול, ובכללות ימי
הספירה הרי הם ימים מסוגלים לתקון המידות, ועיקר
התיקון הוא בין אדם לחבירו, והוא ע"י אחדות ואהבת
ישראל באמת, ולכן באמת סיפרו לנו חז"ל על תלמידי ר"ע
שמתו בפרק אחד משום שלא נהגו כבוד זה לזה (יבמות סד
הג"ל) שהגם שאין לנו שום השגה בתלמידי ר"ע שהיו כולו
אהבה ואחדות, מ"מ הסיפור דברים בא להורות לנו על
עבודתנו ללמוד לימוד מוסר בפשטות להיזהר בכבוד
חברים ואהבת ישראל ולתקן המידות בין אדם לחבירו,
ומאחר דנמצא דימי הספירה הם ימי תשובה המסוגלים לכך,
א"כ צריך להתחזק ולעבוד ע"ז בכל יום עד היו"ט שבועות,
שזו זה קבלת התורה ואז כבר צריך להגיע לבחי' של ויחן
שם ישראל נגד ההר, ופירש"י כאיש אחד בלב אחד, שזהו
ההכנה לקב"ה, ורק אחרי שמגיעים ומשיגים את התיקון
השלם של אחדות, אז ראויים לזכות לקב"ה, - וכ"א באמת
יראה לתקן עצמו בכל התיקונים ולהכין א"ע בתיקון של בין
אדם למקום, ובתיקון שבין אדם לחבירו לחיות באחדות
זע"ז, ובזכות ימי הספירה והתפילות שבו אפשר להזדקק
ולהיטהר בכל העניינים, כדי לתקן את נר"נ מכל סיג ופגם
וגו', עד שנגיע ליו"ט שבועות בטהרה גמור,

והשי"ת יעזור באמת שנוכח כולנו לקיים זאת במעשה, ונוכח
שיקויים בנו מאמר הוזה"ק "מאן דמטי טהור להאי יומא",
וברוב רחמנותו ישפיע עלינו ממרומים שפע של קדושה
וטהרה ותיקון המידות וחזיון בלימוד התורה אמון.

ויש להרחיב הדברים דהנה אמרו בגמ' אם ראשונים כמלאכים
כבנ"א, ואם ראשונים כבנ"א אנו כחמורים, והביאור במאמר חז"ל
הוא, דאין הפי' בזה שאם הראשונים הם בדרגה של מלאכים, אנו
בדרגה פחותה שלהם רק של בנ"א, ואם הם בדרגה של בנ"א אנו
בדרגה פחותה של חמורים, אלא הפי' בזה היא ביותר, שאם הם
מלאכים הרי אנחנו בנ"א, וכמו שלבן אדם שהוא חי בעוה"ז, אין לו
שום השגה ואין לו שום שייכות ונגיעה במושג של מלאך, ואין לו
דמיון בזה ג"כ, ולא יוכל להגדירו או להשיגו וכדו', כמו"כ אנחנו
לגבי דורות ראשונים, וכן אם ראשונים כבנ"א אנו כחמורים, דכמו
החמור שאינו יכול להבין ולא יוכל להשיג כלל שכל ודעת של בן
אדם, והוא רק מבין לנהום בקופה של תבן שנותנים לו, ושמה
בחלק זה, ואין לו שום נגיעה ושייכות לאדם, כמו"כ הגדירו חז"ל
הדור האחרון לגבי הראשונים, שלא שייך כלל לנגוע ולא לדבר,
וא"א לומר השערות והגדרות כלל על הראשונים, משום שאין
יודעים ואין לנו השגה מהו המושג ראשונים, ואין לנו שייכות לזה,
וא"כ מהו הדיבור במיתת תלמידי ר"ע.

ובתורה יש פ' שטים עד א"ן סוף, ואפ"ל דבאמת בוודאי אצל
תלמידי ר"ע היה ביניהם כולו אהבה ורעות עא"פ, אמנם שיטה
מיוחדת היתה להם ביניהם שכדי לעורר א' את חברו לעבודת
השי"ת וכדו' לא היו מדברים ביניהם בדרכי נעיונות וכדו', אלא
דיברו בתקיפות והיה להם "א שטארקע שפראך" כדי שיתעוררו
לתורה ועבודה, אמנם בוודאי שהתקיפות היתה מתוך אהבה
שלימה באמת, וזה היה בבחי' "תוכחת מגולה ואהבה מוסתרת",
ובאמת ודאי היה ביניהם כולו כיבוד וסולו אהבה.
אמנם מאחר שהיו ההמון עם האנשים מן הצד שהם בבחי' אנו
כחמורים, והם הרי לא הבינו זאת שהרי האהבה היתה מכוסה
מאוד, כמסור ותוכחה בתקיפות, ולמדו בפשטות את חריפותם
ותוכחתם כפי ראייתם, ומאחר שהיו גדולים כ"כ תלמידי ר"ע לכן
זה היה ענין בדקות, מפני ההמון עם, שמתו כולם בפרק אחד
רח"ל.

פסח ושבועות תלוי וקשור הא בהא וזה כיו"ט אחד
הובא בספה"ק ובשם צדיקים שמפסח עד שבועות, הימים
שביניהם הם בבחי' חול המועד (ועי' רמב"ן ויקרא כג', לו, וז"ל:ק:
"עצרת היא" כ' שם נעצר הכל, וכו' והימים הספורים בינתיים בחולו של
מועד בין הראשון והשמיני בהג' עיי"ש). ולכאן צ"ב הענין בזה
והשייכות שבין פסח לשבועות.
וי"ל בזה, דהנה מצינו כבר דתחילת דבר ה' עם משה רבינו להוציא
את ישראל ממצרים, א"ל הקב"ה, כמובח מהפסוק (שמות ג', יב)
ויאמר וגו', וזה לך האות וגו' בהוציאך את העם ממצרים תעבדון
את האלוקים על ההר ההוא, והיינו שתנאי יציאת מצרים היתה
ע"מ שיקבלו את התורה, וא"כ הקב"ה בעצמו כבר קישר את
יציאת מצרים לקב"ה, משום שזה היתה תכלית היציאה
ממצרים, כדי שנקבל את התורה והמצוות, והיוצא לנו מהא
שפסח ושבועות תלוי וקשור הא בהא וזה כיו"ט אחד והמושך
אחד.

יהושע בן נון

עובדות קודש להגל יו"ד
מאוצר קדשו של מרן רבינו שליט"א

ביום כ"ו ניסן חל יומא דהילולא קדישא של יהושע בן נון, זכותו יגן עלינו ועכ"ל, בימי יהושע בן נון היה אור גדול וכל ישראל עבדו את השי"ת באמת, וכמש"נ (יהושע כד, לא) 'ועבוד ישראל את ה' כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה ה' אשר עשה לישראל'. ובזמן יהושע היה דור נעלה ומרומם בשמירת התורה והמצוות. ובודאי בזכות יהושע בן נון אפשר לפעול להתחזק בעבודת ה', להיות ירא שמים ועובד ה' כראוי וכיאות.

זה ברור שאין לנו שום השגה בעוצם קדושתו של יהושע בן נון שהיה קודש קדשים, ובכלל בכל הקדמונים אין לנו השגה, וכל דברינו מקופיא לשבר את האוזן. והנה התורה"ק העידה על גודל דבקו של יהושע בן נון שהיה דבוק למשרע"ה, כמ"ש בפרשת כי תשא 'ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האוהל' (שמות לג, יא). וכן נאמר אודות דבקו במשרע"ה בפרשת בהעלותך במעשה אלדד ומידד, 'וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה, ויען יהושע בן נון משרת משה מבחוריו ויאמר אדוני משה כלאים', וברש"י שם שהיו מתנבאים משה מת ויהושע מכניס את ישראל לארץ (עי' סנהדרין יז, א).

והנה אילו לא היה יהושע דבק במשרע"ה בתכלית ההתבטלות, היה לו לשמוח בנבואתם שמתנבאים על גדלותו ושהוא יזכה לזכות הגדולה והנפלאה להכניס את בני ישראל לארץ, אך הוא בגודל ענותנותו ושפלות רוחו לא היה מסוגל לשמוע דברים כאלה,

כל מפרסת פרסה ושוסעת שסע פרוסת מעלת גרה בבהמה אותה תאכלו (א, ג).

ויש לבאר בזה, דהתורה"ק מרמזת לנו, כי לטהרה צריך שיהי' לאדם שני סימנים, פנימי וחיצוני, פנימי היינו מעלה גרה, וחיצוני היינו מפרסת פרסה, **היינו** שהאדם צריך לשמור עצמו מבפנים המחשבות והמעשים וכל וגם צריך הוא להקפיד בשמירה מיוחדת שמירה מעליותא כראוי ע"ד גדרים וסייגים מנחומין, וכמו ענין של לבוש וכדו' (פי' אור פנימי ואור המקיף לשמירה, כמבואר בכוונת בסוד עטיפת הטלית והנחת), **דזה** בלא זה אי אפשר, והבן. שלכך צריכים אלו הסימנים, וזהו הרמז.

מס' שמיני מעל הטבע

כ"ק מרן אדמו"ר רבינו הקדוש זיע"א

ענין כוחה של התשובה. **וממילא** כאן שאמרה תורה קח לך עגל בן בקר לחטאת, ופי' יש"י להודיעו שמכפר לו הקב"ה ע"י עגל זה מעשה עגל שעשה, **לכן** כתיב ויהי ביום השמיני, שמיני דייקא שזהו המוספר שמעל לדרך טבע העולם, כידוע מדברי המהר"ל (בדרשה לש"ש וער"מ) דמספר ז' הוא בתוך הטבע של העולם שהמה שבעת ימי הבנין, **והיינו** שבעת ימי המילואים, וביום השמיני הוא מעל לטבע, ורומז לתשובה וכנ"ל.

ויהי ביום השמיני וגו' קח לך עגל בן בקר לחטאת וגו' (ט, א-ב). **הנה** ידוע כי כל ענין התשובה, הוא דבר שלמעלה מדרך הטבע של העולם, **וכאמז"ל** במדרש (ב"ר פ"א ה) תשובה קדמה לעולם, והענין הוא כמו שאחז"ל בילקוט (תהלים רמז תש"ב) שאלו לחכמה מה דינו של חוטא ואמרה חטאים תרדף רעה, שאלו לנבואה אמרה נפש החוטאת תמות, שאלו לתורה וכו' שאלו להקב"ה אמר יעשה תשובה ויתכפר לו הה"ד טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך (תהלים כה, ח), **והיינו** בדרך הטבע אינו מובן

שבת געלע מצות טעמים למנהגים מיוחדים

באפיית חלות עגולות וניקובם במפתח בהאי שבתא

הפסוק: "ודי צח ואדום –" "צח" (לבן) לישראל "ואדום" למצרים. וצבע ה"צהוב" מורכב מצבעי "אדום" ו"לבן", **לכן** מכינים חלות בצבע "צהוב" כדי לתת שבת והודיה להשי"ת על חסדיו ורחמי לבני ישראל.

טעם המנהג "לנקב את החלות במפתח" **אינא** בספר הקדוש "אוהב ישראל" (ליקוטים) טעם למה נהגו להכין לשבת שאחר הפסח חלות שהם נקובים ב"מפתח, היות ובני ישראל בעת יציאתם ממצרים, היו משוקעים במ"ט שערי טומאה, והקב"ה הגביהם למ"ט שערי קדושה, באיתערותא דלעילא בבחינת מתנת חנם, ולאחר יציאתם ממצרים נצטוו בני ישראל להכין את עצמם באיתערותא דלתתא לקראת "קבלת התורה". וכתיב: "פתחי לי אחותי רעיתי", שהשי"ת מבקש מבני ישראל: "פתחי לי פתח כחדו של מחט, ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם".

והמצוה הראשונה שנצטוו בהם בני ישראל לאחר יציאתם ממצרים היא מצות ה"שבת". לכן בשבת שלאחר הפסח, מנקבים החלות ב"מפתח", "לרמז בזה שע"י שאנו פותחין את ליבנו במצוה אחת שהיא שמירת שבת קודש,

זכה שהשי"ת יפתח לנו את אוצרו הטוב וזכה להתקרב אליו ית"ש.

נהגו בתפוצות ישראל להכין לשבת שאחר חג הפסח חלות "עגולות" (כמו מצות) והיו נותנים בתוך הבצק "כרכוב" (זעפרון) כדי שהחלות יהיו להם מראה "צהוב, וכאשר נתברר שיש בכרכוב חששות של איסור, היו נוהגים לערבב בתוך הבצק מרכיבים אחרים כדי שיהיו לחלות מראה "צהוב", ולכן נקראת שבת זאת "שבת געלע מצות".

כמו כן נהגו לנקוב את החלות לפני אפייתן ב"מפתח" כדי שיהיה בחלות צורת מפתח.

למה אופים "חלות עגולות" לשבת זו:

הרה"ק רבי ישכר דוב מבעלזא היה נותן טעם למנהג ישראל לאפות חלות "עגולות" (כמו מצות) לשבת, כיון שבני ישראל יצאו ממצרים נתחייבו בקרבן תודה ובפסח לא היו יכולים להקריב קרבן תודה משום ש"לחמי התודה" הם "חמץ", לכן השלימו אותם לאחר הפסח,

ולכן אופים החלות "עגולות", משום שלחמי התודה הם עגולות.

למה אופים חלות "צהובות" לשבת זו:

הרה"ק רבי אהרן מבעלזא היה אומר בשם אביו הרה"ק רבי ישכר דוב זי"ע טעם למה הכינו חלות בצבע "צהוב" לשבת זו, היות ועשר המכות שלקו בהם המצריים ממצרים, היו בבחינת גוף ורפוא **גוף** למצרים, ורפוא לבני ישראל. וכדאינא במדרש על

פנינים על הפרשה

ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו וירא עליכם כבוד ה' (ט, ו) **וקשה** מהו הדבר אשר צוה ה', אם הקרבת קרבנות, הלא כבר על זה צוה לעיל (פסוק ג) קחו שעיר עזים, ונראה לבאר דאינא בתורת כהנים **ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו**, אמר להם משה לישראל אותו יצה"ר העבירו מלבכם ותהיו כולכם ביראה אחת ובעצה אחת לשרת לפני המקום, כשם שהוא יחיד בעולם, כן תהיה עבודתכם מיוחדת לפניו וכו' ואם עשיתם כן וירא אליכם כבוד ה' ופירושו כי אחר שאמר להם כי היום נראה אליכם כתיב ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני ה' – היינו שבני ישראל קרבו והכינו עצמם לקבל ולהשיג מדרגות, אמר להם משה: מדרגות אתם רוצים, עשו את שלכם, והנה זה הדבר אשר צוה ה', אותו יצה"ר העבירו מלבכם, ואם עשיתם כן אז ממילא וירא אליכם כבוד ה' – המדרגות יגיעו מעצמם. (השרף מקוצק)

ויבא משה ואהרן אל אוהל מועד (ט, כג) **ויש** לבאר דיש כמה סוגי צדיקים, יש צדיק שנקרא בשם משה ויש צדיק אשר הוא במדרגת אהרן וכל אחד כפי מדרגתו הנשגבת עולה לקדושה הנקראת בשם אוהל מועד, ויצאו, ואח"כ יוצאים קצת ממדרגתם למען ויכריזו את העם, ולמרות שיוצאים ממדרגתם בזה גופא פועלים קדושה ויר"ש לכל העם והנה וירא כבוד ה' אל כל העם, ומתבאר בחז"ל שלושה מעדיין זה על זה הקב"ה – ישראל – ושבח, וישראל זה עדות של הקב"ה והנה עדותך נאמנו מאוד, והנה ישראל שנאמנים והדורים לביתך נאוו קודש לצדיקים שהם גורמים במעשיהם להתפשטות קדושה ויר"ש. (נעים אלימלך)

ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם (י, ב) **מבואר** שלא שלטה בהם האש הגשמית ח"ו רק אש ה' שהיא הקרבת נשמתם במזבח העליון והראיה שלא נשרף רק נשמתם וגופן היה חי שאינו בטבע אש ההדיוט. (מהר"ל צינץ – מלא העומר)

הרה"ק הרבי ר' שמעלקא
מניקלשבורג זי"ע
= עובדות קודש לרגל יו"ד
מאוצר קדשו של מרן רבינו שליט"א

ביום ב' אייר חל יומא דהילולא קדישא של הרה"ק הרבי ר' שמעלקא מניקלשבורג זי"ע.

והנה בודאי שאין לנו שום השגה ואין אנו יכולים להשיג את עוצם גדולת מדרגתו, ומ"מ צריכים אנו להתבונן בדרכי הצדיקים כדי ללמוד מדרכיהם מוסר בפשטות, ולעשות חשבון הנפש שאם הם היו קדושים וגדולים כ"כ, עאכ"כ שעלינו להתחזק לפי מדרגתו ולהתעלות בתורה ויראת שמים ומצוות ומעשים טובים, תורה ועבודה וגמ"ח, ומכל סיפורי צדיקים צריך לבוא לידי התעוררות תשובה ותיקון המעשים. זכות כל הצדיקי אמת יגן עלינו ועל כל ישראל לעולמי עד.

*

מסופר על הרבי ר' שמעלקא זי"ע שהיה מתמיד עצום, וגם בלילות היה לו נר דלוק והיה יושב ועוסק בתורה לאורו.

ופ"א התרחש שנשבה הרוח וכבה הנר, ולא היה לו אש להדליק את הנר, והוא היה באמצע לימודו, ורצה לעיין בספר אבל השתרר חושך בביתו ולא היה יכולת ללמוד, ורץ לחפש נר ויצא למרפסת ביתו, ונזדמן לו שם איש א'

שנתן לו נר דולק ולקח ממנו הנר והדליק ממנו את נרו וחזר לתלמודו.

ומתוך שהיה עסוק בתלמודו לא התבונן על הדבר מי היה האיש שנתן לו את הנר באמצע הלילה.

ובבוקר התיישב בדעתו והתבונן על הדבר שביתו היה בקומה עליונה, ואיך יתכן שיצא למרפסת ובא לשם אדם, כי המרפסת היתה גבוהה מאוד שלא היה ביכולת אדם להגיע לשם, עד שחקר ודרש בדעתו, והבין שזה היה אליהו הנביא.

והצטער מאוד על כך שהטריח את אליהו הנביא. ובשעת מעשה אפי' לא הרגיש, כי חשב שאדם הביא לו נר, ורק בבוקר הבין שבלילה זכה לגילוי אליהו.

*

ורבות מסופר על האחים הק' הרה"ק הרבי ר' שמעלקא מניקלשבורג והרה"ק בעל ההפלאה זי"ע שהיו בניו של הרה"ק רבי צבי הירש מטשארטקוב זי"ע, והיו עוסקים בתורה בהתמדה עצומה, ואין לנו השגה בכל צדיקי אמת ואין אנו יכולים להשיג, ואנו כ"כ רחוקים מהם, ירחם ה' וישמור המרחם עלינו ועל כל ישראל, ואין לנו השגה בהתמדתם בתורה.

וכידוע שהם לא שכבו לישון בלילה, אלא עסקו בתורה בהתמדה רבה עד שנרדמו, ואם היו יושבים אזי נרדמו על השולחן, ואם היו בסמיכות למיטה אזי נפלו למיטה, אבל עכ"פ למדו עד שכלו כל הכוחות, וכך ישנו

עד שאזרו מעט כוח ושוב התעוררו והמשיכו בלימוד התורה"ק, ואין לנו השגה בעבודת הקודש שלהם.

*

ומסופר שלמדו האחים הקדושים בהתמדה רצופה שעות ארוכות, והוצרכו לעיין ברמב"ם, והלך א' מהם הלך להביא ספר הרמב"ם, וכאשר ראה אחיו שבושש ולא חזר, הלך לחפש אחריו וראה ששוכב על הריצפה וישן, כי כנראה נרדם מרוב עייפותו, אבל ראה שהיה איזה כר למראשותיו, והוכיחו על הדבר, שאם היה לו כח למשוך את הכר למראשותיו, למה לא למד בכוחות אלו.

זה היה עבודתם וכח התורה לשמה, ממש יומם ולילה לא ישבותו. ויש שמספרים סיפור זה על צדיקים אחרים, אבל בכל אופן יש לנו ללמוד מדרכיהם מוסר בפשטות, להתחזק בהתמדת התורה לפי ערך השגתו.

יעזור השי"ת מען זאל האבן גע'פועל'ט אלעס גוט'ס, ונזכה כולנו להתעלות ולהתחזק בהתמדת התורה וביראת שמים ובמידות טובות,

זקיה"ק הרבי זי"ע היה רגיל תמיד לדבר להתחזק בלימוד התורה, ואך ורק עם יראת שמים. ואמר שזהו התיקון הגדול ביותר, ועי"ז אפשר לזכות לכל התיקונים ולהעליות הטובות ביותר, ובאמצעות לימוד התורה"ק אפשר לזכות לטהרה ולמדרגות הרמות והנפלאות ביותר.

הילולא דצדיקא

כ"ז ניסן – יהושע בן נון (כ"א, תקצ"ז)
רבי אפרים ב"ר אהרן נבון, דיין בקושטא – מחנה אפרים (תצ"ה)
רבי אפרים העקשור דיין דק"ק אלטונא והמבורג ב"ר שמואל זנוויל – לזית חן, אדוני פן, דברי חכמים וחידותם (תק"ט)
רבי יוסף לעיינשטיין אב"ד סעראצק ב"ר אברהם אביש (תרפ"ד)
רבי משה טייטלבוים מסאטמאר ב"ר חיים צבי מסיגעט – בוך משה (תש"ו)
– רבי אריה יהודה לייבוש הורוויץ אב"ד וולאטישיסק – תל המגיד ממעזריטש (תקע"ו)
רבי יהודה ב"ר יוסף כהנא – קונטרס הספיקות (תקע"ט)
רבי לוי יצחק גרינו ואלד אב"ד צעלים ב"ר משה מחוסט – מגדלות מוקחים (תש"ט)
– רבי מאיר כהנא אב"ד טשעטשוויץ ב"ר לוי הכהן אב"ד קאזין (תרס"ו)
רבי יהושע מאוסטריובנה – תולדות אדם (תרל"ג)
רבי משה קלינברג מואלשיץ ב"ר שם הי"ד (תשנ"ה)
רבי אברהם יהושע העשיל האגר מקאסוב ב"ר שרגא פייבוש מואלישטייך (תש"ט)
רבי אהרן הכהן דונפולד מפניסק קארלין ב"ר יצחק מנשה (תשס"א)
רבי משה הלברשטאם – חבד' הבד"ץ העדה"ח ור"י דברי חיים – ב"ר יעקב מטשאקאווא – דברי משה (תשס"ו)
– רבי יהודה מאיר שפירא משטיינזוקא ב"ר פנחס מקארין (תקפ"ט)
רבי משה מקאברין ב"ר אליעזר (תרע"ה)

ל' ניסן

א' אייר

ב' אייר

רבי מרדכי שלום יוסף פרידמן מסדיגורא ב"ר אהרן – כנסת מרדכי (תשל"ט)
– רבי יוסף הלוי ב"ר מאיר הר"י מייגאש תלמיד הר"י (ר"א תתק"א)
רבינו חיים ויטאל ב"ר יוסף (ר"א בג' אייר) (ה"א ש"פ)
רבי אברהם ברזידא ב"ר שאול מפפד"מ (תע"ו)
רבי נתנאל ב"ר נפתלי ווייל אב"ד קרלסרוה – קרבן נתנאל (תרנ"ב)
רבי יעקב מעמדין בן החכם צבי – הגריעב"ץ (תקל"ז)
רבי יעקב יצחק מנאקוב ב"ר מנחם נחום (תרנ"ב)
– רבי יעקב ב"ר רבי משה – מחדש הסמיכה בא"י (ה"א ש"ו)
רבי יוסף יוסקא ב"ר יהודה, אב"ד מינסק ודובנא – יסוד יוסף נעימה קדושה (ת"ס)
רבי מנחם מנדל מוויטעפסק ב"ר משה – פרי הארץ (תקמ"ה)
רבי משה קאזניצער ב"ר חיים וורטמאן – קדושת הארץ (תרל"ד)
רבי צבי ב"ר יעקב אשכנזי בן החכם צבי (תע"ח)
רבי שמואל שמעלקא הלוי איש – הורוויץ מניקלשבורג ב"ר צבי הירש מטשורטקוב (תקל"ה)
רבי אברהם וינברג ב"ר שמואל מלניץ ב"ר בית אברהם (תרצ"ג)
רבי משה שמואל שפירא ר"י באר יעקב ב"ר אריה מביאלסטוק – קונט' הביאורים ועוד (תשס"ו)
– רבי אברהם דוד ב"ר יהודה אריה אוירבאך אב"ד המעלניק (תקע"ב)
רבי מאיר דוד מרדכי בידרמן משידלוב ב"ר יעקב מאפטא – חתן רבי ישראל מסטיביהוב (תרל"ג)
רבי אברהם יצחק גליק אב"ד טולטשאווא ב"ר שמואל – שו"ת יד יצחק/באר יצחק (תרס"ט)
רבי שמואל מרדכי מקאוועל נעשיו ב"ר יעקב אריה – חתן ר"ש מוועהיל (תר"פ)
רבי יוסף נחמיה ב"ר עקיבא קודניצער אב"ד קראקא (תרצ"ג)
רבי יוסף פרלוב ב"ר אלתר ישראל שמעון מנאומינסק (תש"ה)
רבי משה זקן מאזון מג'רבה (תרע"ה)

וביקש 'אדוני משה כלאם', ולא עלתה בדעתו אפי' הרהור קל של מחשבת כבוד ושררה, אלא אדרבה ביקש ממשה שיבטל את הגזירה.

ומשה רבינו ע"ה השיב ליהושע בן נון 'המקנא אתה לי ומי יתן כל עם ה' נביאים כי יתן ה' את רוחו עליהם', כלומר אל לך לכעוס על אלדד ומידד שהתנבאו כך, כי הרי הם אינם מדברים כלום מעצמהם, וכל דבריהם נבואה ברוה"ק, והלואי שכל ישראל יתעלו בקדושתם ויזכו להיות נביאי אמת כמותם.

וכן מצינו את עוצם ענוותנותו של יהושע בן נון בפרשת שלח שנאמר 'ויקרא משה להושע בן נון יהושע' (במדבר יג, טז), ובתרגום יונתן 'וכדי חמא משה ענוותנותיה קרא משה להושע בר נון יהושע, כי יהושע התנהג בענוה ושפלות רוח, והיה דבוק מאוד במשרע"ה וכל המחובר לטהור טהור.

ובזה י"ל הא דאיתא בגמ' (סוטה לד, ב) ויקרא משה להושע בן נון יהושע, שמשרע"ה התפלל עליו י-ה יושיער מעצת מרגלים (ומובא ברש"י פ' שלח שם) וכבר עמדו ע"ז המפרשים למה התפלל רק על יהושע ולא על שאר המרגלים. וביותר למה לא התפלל על גיסו כלב בן יפונה. **ולהנ"ל** י"ל שמשרע"ה ידע והכיר בו שהוא נער ויש לו ענוה ושפלות רוח, ויש לחוש שמא מרוב ענוה ושפלות רוח יבטל דעתו אל המרגלים שהם גדולים ממנו, כי הלא היו צדיקים גדולים ואין לנו השגה בגודל

מעלתם, ומרוב ענוה ושפלות רוח שהרגיש עצמו כנער וכולם גדולים ממנו, שמא יסכים לדבריהם, ועל כן התפלל עליו שיזכה לעזות דקדושה, ויגבה לבו בדרכי ה'.

והנה הראשונים דקדקו בלשון הפסוק 'נער לא ימיש מתוך האוהל', דאז כבר יהושע לא היה נער.

וי"ל בדרך רמז מרמז על ענוותנותו ושפלות רוח, שהחזיק עצמו כנער צעיר. **ולכן** היה יכול להיות דבוק במשה רבינו, כי החזיק את עצמו כנער צעיר.

'והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה' (במדבר יב, ג) ומשרע"ה היה עניו האמיתי עד א"ס, וכיון שיהושע בן נון היה העניו האמיתי, היה יכול להיות דבוק בצדיק אמת, משה רעיא מהימנא, ובזכות דביקותו הגדולה התעלה כ"כ להיות הנביא והמנהיג לכלל ישראל אחר פטירת משרע"ה.

זה כלל גדול, שצריך אדם להאמין בהשי"ת ובכל הצדיקים, ועדה"כ (שמות יד, לא) 'ויאמינו בה' ובמשה עבדו', וחובת האדם להתחזק תמיד באמונה בה' ובכל הצדיקים הקדמונים והבעש"ט הקדוש ותלמידיו הק', וכן צריך אדם להיות דבוק בספריהם הקדושים, וידוע מאמר צדיקים שע"ז אחז"ל (כלים יב, ב וב"ק צב, ב) 'כל המחובר לטהור טהור, שכל המתדבק

בצדיקים גם הוא זוכה להתעלות במעלותיהם ולהתקדש.

אמנם דביקות זו היא עבודה גדולה, מפני שכדי לזכות להתדבק ולהתחבר לטהור, אסור להיות שום חציצה בנתיים, כי אם יש חציצה אינו מחובר לטהור, והגאווה היא החציצה החוצצת בין אדם לבין הבוכ"ע ובין לבין צדיקי אמת, ואי אפשר לאדם להיות מחובר לטהור אם הוא נגוע בגאווה וגסות הרוח. וכפי השיעור שהאדם עניו ושפל ברך, כך הוא מתדבק יותר בהשי"ת ובצדיקי אמת, ולפי גודל שפלותו כך גודל דביקותו.

ולכן מי שחשקה נפשו להתדבק בצדיקים, הרי היסוד הראשון הוא הענוה ושפלות רוח, ובאמצעות ענוה ושפלות רוח זוכים להשראת השכינה ולהתדבקות בצדיקים, וכמש"נ (תהלים נא, יט) 'זבחי אלקים רוח נשברה לב נשבר ונדכא אלקים לא תבזה' ונאמר (ישעי' נז, טו) 'אשכון ואת דכא ושפל רוח'. ירחם המרחם וישמור המרחם עלי ועל כל ישראל, ונזכה למידת הענוה ושפלות רוח ולדביקות בצדיקי אמת הבעש"ט הק' ותלמידיו הק' זי"ע, ועי"ז נזכה להתעלות ממדרגה למדרגה.

וצריך אדם ללמוד מיהושע בן נון שהיה נביא ה' ומנהיג ישראל, ואין לנו השגה ואין אנו יכולים להשיג, אבל כל מעשי הצדיקים צריך להביא אותנו להתעוררות תשובה, וצריך לחשוב חשבון הנפש, כי אם הצדיקים קדושי עליונים היו גדולים כ"כ, א"כ צריכים אנו עכ"פ להתעלות בפשטות. וצריך תמיד להתנהל בענוה ושפלות רוח, ולהשפיל את עצמו לפני אחרים.

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

ברכת מזל טוב
לידידי היקר והמופלג ה"ה
כ"ק אדמו"ר ממבקשי השם שליט"א
לרגל שמחת הולדת הבן **משה נ"י**
ע"ש הרה"ק מרן רבינו משה מלעלוב זי"ע
יה"ר שיוזכה לגדלו ולחנכו לתפארת בית ישראל נאזי"ט א' גוונטע אידישע שמחה שטענדיג
כאוות נפשו הטהורה של רבינו שליט"א אליו הוא מקושר בלונ"ג
מקיבוה הלב וריחוק מקום - **שלמה זלמן ברילל** - ארה"ב

גליין זה מוקדש לעילוי נשמת
החכם השלם והמקובל רבי **שמואל** בן רבי **מבורך** זי"ע
נלב"ע א' אייר בשביעה טובה תנצב"ה
זל"ע נאמרה החשובה אשת חיל מי ימצא מרת דיזי בת רבי
משה ז"ל נפטרה ט"ז פסח א' דחומה"פ דהאי שתא
תנצב"ה

לעילוי נשמת
האשה החשובה מרת **חנה** ע"ה
בת ר' **יוחאל שמואל** ז"ל
יעקבוביץ
נפטרה כ"ז ניסן תשנ"ז
תנצב"ה

ברכת מזל טוב
הננו לברך את ידידינו הדגול והנעלה, דבוק ומקושר למרן רבינו שליט"א, ה"ה
הרה"צ אדמו"ר ממבקשי השם שליט"א
לרגל שמחת הולדת והכנסתו בבשאאע"ה לבנו יקירי הרך הנימול כמור **משה נ"י**
בשעטומ"צ
יה"ר שיוזכה לגדלו ולחנכו לתפארת בית ישראל ע"ד של רבינו מר"ש לתורה ויר"ש
טהורה מתוך ב"ג ונהו"מ ושמחה תמיד. אכ"י.
נוידב לרגל השמחה

כסא דנחמא
הננו לשגר כוס מלא תנחומים למעלת ידידינו היקר, איש האשכולות המפורסם והנעלה תהלתו בקהל חסידים, דבוק ומקושר
לרבוה"ק מלעלוב, ה"ה
הרה"ח ר' **משה זאב** לב שליט"א
על פטירת אמו החשובה והיקרה ע"ה
מעומקא דליבא יה"ר שהמקום ינחם אתכם בתוך אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד. **בשם קהל הקודש**

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"נ, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב